

Księga Sędziów

Rozdział 1

1. Po śmierci Jozuego Izraelici tak się pytali Pana: Któż z nas pierwszy wystąpi do walki przeciwko Kananejczykom? 2. Pan odpowiedział: Wystąpi Juda. Oto daję tę ziemię w jego ręce. 3. Zwrócił się więc Juda do Symeona, swego brata: Pójdź ze mną do ziemi wyznaczonej mi losem, a będziemy walczyli z Kananejczykami. Z kolei i ja także będę pomagał ci walczyć na wyznaczonej tobie ziemi. I Symeon poszedł z nim. 4. Wystąpił więc Juda do walki, i Pan wydał Kananejczyków i Peryzzytów w ich ręce. A w Bezek zabili dziesięć tysięcy mężczyzn. 5. Kiedy w Bezek natknęli się na Adoni-Bezeka, wydali mu bitwę i pokonali Kananejczyków i Peryzzytów. 6. Uciekł Adoni-Bezek, lecz oni ścigali go, schwycili i odcięli mu kciuki u rąk i duże palce u nóg. 7. Powiedział wtedy Adoni-Bezek: Siedemdziesięciu królów z odciętymi kciukami u rąk i dużymi palcami u nóg zbierało okruchy pod moim stołem. Oto jak ja postąpiłem, tak i mnie oddał Bóg. Odprowadzono go do Jerozolimy i tam umarł. 8. Synowie Judy uderzyli na Jerozolimę, zdobyli ją, lud wycięli ostrzem miecza, a miasto spalili. 9. Potem zeszli potomkowie Judy, aby uderzyć na Kananejczyków, którzy zamieszkiwali góry, Negeb i Szefelę. 10. Następnie wyruszył Juda przeciw Kananejczykom, którzy zajmowali Hebron - nazwa Hebronu brzmiała niegdyś Kiriath-Arba - i pobił Szeszaja, Achimana i Talmaja. 11. Stamtąd wyruszył przeciwko mieszkańcom Debiru - nazwa Debiru brzmiała przedtem Kiriath-Sefer. 12. Wtedy właśnie powiedział Kaleb: Temu, kto zdobędzie Kiriath-Sefer i zajmie je, dam moją córkę, Akse, za żonę. 13. Zdobył je Otniel, syn Kenaza, młodszego brata Kaleba, i Kaleb dał mu za żonę swoją córkę, Akse. 14. Gdy ona przybyła, skłoniła go, aby zażądał pola od jej ojca. Następnie zsiadła z osła, a Kaleb ją zapytał: Czego sobie życzysz? 15. Wtedy odrzekła mu: Okaż mi łaskę przez dar! Skoro mi dałeś ziemię Negeb, daj mi źródła wód. I dał jej źródła na wyżynie i na nizinie. 16. Synowie Kenity, teścia Mojżesza, wyruszyli z synami Judy z Miasta Palm i udali się na Pustynię Judzką, leżącą w Negebie koło Arad, i tam zamieszkali z ludem. 17. Potem ruszył Juda z Symeonem, bratem swoim, na podbój Kananejczyków zamieszkujących Sefat, które obłożyli klątwą, i stąd nadano temu miastu nazwę Chorma. 18. Zdobył też Juda Gazę i jej okolice, Aszkelon i jego okolice oraz Ekron i jego okolice. 19. A Pan był z Judą. Wziął potem Juda w posiadanie góry, natomiast mieszkańców doliny nie usunął z posiadłości, ponieważ mieli żelazne rydwany. 20. Kalebowi dano w posiadanie Hebron zgodnie z podziałem dokonany przez Mojżesza, a ten pozbawił tam posiadłości trzech synów Anaka. 21. Natomiast synowie Beniamina nie wyrzucili z Jerozolimy mieszkających w niej Jebusytów, tak że ci mieszkają w Jerozolimie wspólnie z synami Beniamina aż po dziś dzień. 22. Z kolei także pokolenie Józefa udało się ku Betel, a Pan był z nim. 23. Pokolenie Józefa posłało najpierw zwiadowców do Betel, a nazwa tego miasta brzmiała niegdyś Luz. 24. I spotkali zwiadowcy człowieka wychodzącego z miasta. Wskaż nam wejście do miasta - powiedzieli do niego - a okażemy ci łaskę. 25. Ten wskazał im wejście do miasta, a oni wycięli ostrzem

miecza miasto, tego zaś człowieka wraz z całą jego rodziną wypuścili na wolność. **26.** Udał się więc ten człowiek do ziemi Chittytów, gdzie zbudował miasto, któremu dał nazwę Luz, a nazwa ta istnieje aż do dnia dzisiejszego. **27.** Natomiast Manasses nie zdobył Bet-Szean i miejscowości przynależnych ani Tanaku i miejscowości przynależnych, ani [nie wypędził] mieszkańców Dor i miejscowości przynależnych, ani mieszkańców Jibleam i miejscowości przynależnych, ani mieszkańców Megiddo i miejscowości przynależnych. Kananejczycy mieszkają w tej ziemi aż do dnia dzisiejszego. **28.** Jednakże kiedy Izrael się wzmocnił, przeznaczył wprowadzić Kananejczyków do robót przymusowych, ale ich nie wypędził. **29.** Efraim również nie wypędził Kananejczyków mieszkających w Gezer: Kananejczycy mieszkali pośrodku nich w Gezer. **30.** Zabulon nie wypędził mieszkańców Kitron ani Nahalol, tak że Kananejczycy mieszkali wśród nich i wykonywali roboty przymusowe. **31.** Aser nie wypędził mieszkańców Akko ani Sydonu, ani Achlab, ani Akzib, ani Chelba, ani Afik, ani Rechob. **32.** Mieszkali więc Aseryci wśród Kananejczyków zajmujących kraj, bo ich nie wypędzili. **33.** Neftali nie wypędził mieszkańców Bet-Szemesz ani mieszkańców Bet-Anat i mieszkał wśród Kananejczyków zajmujących tę ziemię. Jednakże mieszkańcy Bet-Szemesz i Bet-Anat zostali przeznaczeni do robót przymusowych na jego rzecz. **34.** Amoryci zaś wypchnęli synów Dana w góry i nie pozwalali im zejść do doliny. **35.** Amoryci trzymali się więc w Har-Cheres, Ajjalonie i w Szaalbin, lecz kiedy zaciążyła [nad nimi] ręka pokolenia Józefa, wykonywali roboty przymusowe. **36.** Posiadłości zaś Edomitów rozciągały się od Wzgórza Skorpionów, od skały i wyżej.